

មើលវីដេអូ ចេតសិកនិងចិត្ត ភាគទី ១

ឥច្ចេកទេសការងារការងារ បរិស្ថាន

ស្តុនដើម្បីមើលមេរៀន

San Sochea Official

អក្ខរវិធី

អក្ខរៈ (អក្សរ) ក្នុងភាសាខ្មែរ

មាន ៤១ តួ

ស្រៈ មាន ៤ តួ គឺ

ស្រៈពេញតួ អ អាសថា អាក់ ឬ អៈ

អា អាសថា អា

ក កាសថា កិ

ក្សិ កាសថា កិ

ខ ខាសថា ខិ

ខ្ស ខាសថា ខិ

ង ងាសថា ងេ

ឡិ ងាសថា ងោ

ព្យញ្ជនៈមាន ៣៣ តួ គឺ

ក កាសថា កាក់ ឬ កៈ

ខ ខាសថា ខាក់ ឬ ខៈ

គ កាសថា គាក់ ឬ គៈ

ឃ កាសថា ឃាក់ ឬ ឃៈ

ង ងាសថា ងាក់ ឬ ងៈ

ច កាសថា ចាក់ ឬ ចៈ

ឆ	អានថា	ឆាក់ ឬ ឆះ
ជ	អានថា	ជាក់ ឬ ជះ
ឈ	អានថា	ឈាក់ ឬ ឈះ
ញ	អានថា	ញាក់ ឬ ញះ
ដ	អានថា	ដាក់ ឬ ដះ
ឋ	អានថា	ឋាក់ ឬ ឋះ
ឌ	អានថា	ឌាក់ ឬ ឌះ
ឍ	អានថា	ឍាក់ ឬ ឍះ
ណ	អានថា	ណាក់ ឬ ណះ
ត	អានថា	តាក់ ឬ តះ

ថ	អានថា	ថាក់ ឬ ថះ
ទ	អានថា	ទាក់ ឬ ទះ
ដ	អានថា	ដាក់ ឬ ដះ
ន	អានថា	នាក់ ឬ នះ
ប	អានថា	បាក់ ឬ បះ
ផ	អានថា	ផាក់ ឬ ផះ
ព	អានថា	ពាក់ ឬ ពះ
ភ	អានថា	ភាក់ ឬ ភះ
ម	អានថា	មាក់ ឬ មះ
យ	អានថា	យាក់ ឬ យះ

៖ អានថា រាក់ ឬ រៈ

ល អានថា លាក់ ឬ លៈ

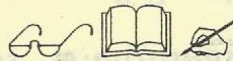
វ អានថា វាក់ ឬ វៈ

ស អានថា សាក់ ឬ សៈ

ហ អានថា ហាក់ ឬ ហៈ

ឡ អានថា ឡាក់ ឬ ឡៈ

០ អានថា អាំង

ស្រៈខាំខ័ណ្ឌ កាលប្រើជាស្រៈនិស្ស័យ

មាតិកាប្រជុំប្លែង

អ > | ផ្សំនឹងព្យញ្ជនៈក ទៅជា ក^១

អា > -ា ផ្សំនឹងព្យញ្ជនៈក ទៅជា កា

ក > ិ ផ្សំនឹងព្យញ្ជនៈក ទៅជា កិ

ក្ល > ី ផ្សំនឹងព្យញ្ជនៈក ទៅជា កិ

ខ > ុ ផ្សំនឹងព្យញ្ជនៈក ទៅជា កុ

ខ្ម > ួ ផ្សំនឹងព្យញ្ជនៈក ទៅជា កុ

ង > េ ផ្សំនឹងព្យញ្ជនៈក ទៅជា កេ

ឃ > េ-ា ផ្សំនឹងព្យញ្ជនៈក ទៅជា កេ-ា

១-អានថា កាក់ ឬ កៈ

ស្រ្តីចែកចេញជាពីរប្រភេទ

១-ស្រ្តីសង្ឃៈ (សម្លេងខ្លី) មាន ៣ គឺ

អ ឆ ខ

| - -

ស្រ្តីទាំង៣នេះ ទោះនៅជាស្រ្តីពេញតួក្តី ក្លាយទៅជាស្រ្តីនិស្ស័យក្តី ពេលអាន ត្រូវមាន សម្លេងខ្លី ។

ឧទាហរណ៍ អរិដ្ឋា, ពហូ, ឥទានិ, ឥនុត្តោ,

ខ្វេបាទិ, សុភាសិតា ..... ។

២-ស្រ្តីទីប្រាំ (សម្លេងច្រើន) មាន ៥ គឺ

អា ឡី ខុ ង ឌី

- 1 - 2 - 3 - 4 -

ស្រ្តីទាំង៥នេះ ទោះនៅជាស្រ្តីពេញតួក្តី ក្លាយទៅជាស្រ្តីនិស្ស័យក្តី ពេលអាន ត្រូវមាន សម្លេងវែង ។

ឧទាហរណ៍ អាចរិយំ, អគារំ, ឡីទិសោ,

ឥណិ, ខុមិ, ខុរតោ, ងកតោ, ខេវេសុ, ឌីកិរតុ,

សោភណំ .... ។

ឃ្លាសាឃ្លាសៈ

អឃ្លាសៈ

ព្យញ្ជនៈអឃ្លាសៈមាន ១១ តួ គឺ ក
ខ ច ឆ ជ ឋ ត ថ ប ង ឆ ង ។

ព្យញ្ជនៈអឃ្លាសៈទាំង ១១ តួនេះ
ជាព្យញ្ជនៈមានសម្លេងមិនគឺកកង មិនថាស្ថិតនៅ
ខាងមុខ ឬខាងក្រោយព្យញ្ជនៈណាក៏ដោយ
ក៏មិនដែលប្រែសម្លេង ទៅតាមព្យញ្ជនៈដទៃទេ
គឺនៅតែរក្សាសម្លេងជាអឃ្លាសៈដដែល ដូចជា
ឆាឆា អានថា វាឆា គឺថា ឆា

មិនមែនក្លាយទៅជាមានសម្លេង ថា តាមអំណាច
ឆា ឡើយ ហើយថែមទាំងអាចទាញសម្លេង
ព្យញ្ជនៈឃ្លាសៈខ្លះ ឱ្យដួលទៅតាមខ្លួនទៀតផង
ដូចជា ករោត្ត អានថា កៈ រោ ត្ត. ឧបាបេថ
អានថា ខៈ ម៉ា បេ ថៈ. ចរណំ អានថា ចៈ រៈ
ណាំង. .... ជាដើម ។

ឃ្លាសៈ

ព្យញ្ជនៈឃ្លាសៈមាន ២១ តួ គឺ គ ឃ
ង ឆ ឈ ញ ឍ ឈ ណ ឌ ឍ ឆ
ត ត ម យ រ ល វ ហ ឡ ។

ព្យញ្ជនៈឃោសៈមាន ២ យ៉ាង

១-ឃោសៈប្រែប្រួល

ព្យញ្ជនៈឃោសៈ ១១ តួ គឺ ខ ឃ ណ
 ន ប យ រ ល វ ហ ឡ តែងមាន
 ការប្រែប្រួលទៅជាមានសម្លេងមិនគឺកកង នៅ
 ពេលដែលមានព្យញ្ជនៈអឃោសៈ នៅខាងដើម
 ដូចជា **បមរណ៍** តាមសម្លេងដើម គួរអានថា ប៉ៈ
មា ណាំង ប៉ៈន្តៃដោយសារមាន **ប** ដែលជា
 អឃោសៈនៅខាងដើម ក៏ត្រឡប់ទៅជាអានថា
 ប៉ៈ មា ណាំង ដូច្នេះវិញជាដើម ។

២-ឃោសៈមិនប្រែប្រួល

ព្យញ្ជនៈឃោសៈ ១០ តួ គឺ គ ឃ ជ

ឃ ឃ ឃ ឃ ឃ ឃ ឃ ឃ ឃ ឃ ទាំង ១០ តួនេះ
 ជាព្យញ្ជនៈរឹង មិនចេះប្រែប្រួលសម្លេងទៅតាម
 ការអូសទាញរបស់ព្យញ្ជនៈដទៃឡើយ ទោះបី
 មានព្យញ្ជនៈអឃោសៈ នៅខាងដើមក៏ដោយ
 ដូចជា **កណាមិ** នៅតែមានសម្លេងថា កៈ ទា ចិ
 មិនមែនក្លាយទៅជាមានសម្លេង កៈ តា ចិ តាម
 អំណាច **ក** នៅខាងដើម ដូច្នេះជាដើមឡើយ ។

ព្យញ្ជនៈសំយោគ

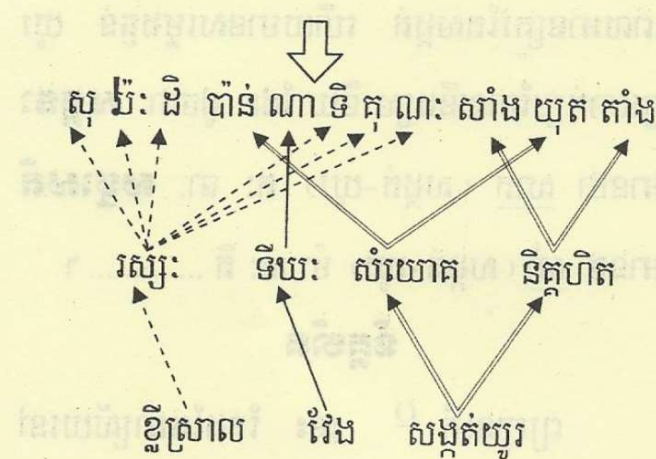
ព្យញ្ជនៈសំយោគ គឺជាព្យញ្ជនៈតម្រួត
 ពេលអានត្រូវតែសង្កត់ ហើយមានសម្លេងធ្ងន់ យូរ
 ប្រហាក់ប្រហែលនឹងស្រៈទី១៖ ដៃរ ដូចជា **សត្តិ**
 អានថា សាត់ (សង្កត់-យូរ) តៈ ធា. **សម្មាសតិ**
 អានថា សាំ (សង្កត់-យូរ) ម៉ា សៈ តិ ..... ។

និក្ខេបនិក

ព្យញ្ជនៈគឺ ០ នេះ តែងតែអាស្រ័យនៅ
 លើព្យញ្ជនៈ ឬស្រៈ ហើយមានសម្លេងធ្ងន់យូរដូច
 សំយោគដែរ ដូចជា **ពុទ្ធិ** អានថា ពុត ធាង
 (សង្កត់-យូរ) ដូច្នេះជាដើម ។

របៀបអាន

សុបដិបន្តាទិកុណសំយុត្តិ

កំណត់ចំណាំបន្ថែម

ចំពោះស្រៈទី១៖ ៣ តួ គឺ អា ង ឱ
 ប្រសិនបើមានព្យញ្ជនៈតម្រួតគ្នា ២ តួនៅខាងចុង
 បែរជាមានសូរខ្លីដូចជារស្សៈទៅវិញ ដូចជា

